

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN DIVERSE DECRETEN OVER WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Samenvatting

De vorige Vlaamse Regering besliste, met het oog op een meer geïntegreerd gezinsbeleid, tot een verregaande integratie van de agentschappen Kind en Gezin en Jongerenwelzijn. Hierbij vond een verschuiving van de opdrachten tussen deze agentschappen plaats en ze kregen hierbij ook een nieuwe benaming die aansluit bij deze wijziging: beide agentschappen dragen voortaan de naam 'opgroeien', maar bij Kind en Gezin werd, in overeenstemming met de haar toegewezen regieopdracht betreffende het geïntegreerd gezinsbeleid, hieraan "regie" toegevoegd.

Dit ontwerp van verzameldecreet brengt diverse decreten over welzijn, volksgezondheid en gezin in overeenstemming met deze naamswijzigingen en bevoegdheidsverschuivingen en bij deze gelegenheid worden ook een aantal technisch-juridische wijzigingen en materiële correcties aangebracht in diverse bepalingen van deze decreten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Voorliggend ontwerp van decreet kadert in de beslissing van de vorige Vlaamse Regering om tot een meer intersectoraal en geïntegreerd gezinsbeleid te komen door over te gaan tot een verregaande integratie van de agentschappen Kind en Gezin en Jongerenwelzijn, waarbij een verschuiving van de opdrachten tussen deze agentschappen plaatsvond.

Daartoe werd de regie en strategie van alle inhoudelijke structurelementen die tot het beleidsveld opgroeien behoren, d.w.z. jeugdhulp, het geïntegreerd gezinsbeleid en het groeipakket, aan Kind en Gezin toegewezen. De betrokken agentschappen kregen ook een nieuwe benaming die aansluit bij deze wijziging: beide agentschappen dragen voortaan de naam 'opgroeien', maar bij Kind en Gezin werd, in overeenstemming met de haar toegewezen regieopdracht, hieraan "regie" toegevoegd.

2. De juridische vertaling van deze beleidsdoelstelling gebeurde enerzijds door het decreet van 1 maart 2019 tot ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin en het decreet van 12 juli 2013 betreffende integrale jeugdhulp, dat het agentschap Kind en Gezin

hervormt, (zie *Parl.St.* VI. Parl. 2018-2019, nr. 1787/1), en anderzijds door het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2008 tot uitvoering van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand en het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, dat het agentschap Jongerenwelzijn hervormt, (VR 2018 3011 DOC.1346/1). Voormeld fusiedecreet en -besluit traden in werking op 18 april 2019.

B. Inhoud

3. Voorliggend ontwerp van decreet is geen inhoudelijk decreet maar heeft in de eerste plaats tot doel de nodige terminologische conformiteit en eenduidigheid in de regelgeving over het beleidsveld opgroeien te realiseren om deze in overeenstemming te brengen met de naamswijzigingen en verschuivingen in de opdrachten van de agentschappen, zoals ingeschreven in het vermelde fusiedecreet en -besluit.

Daarnaast worden tevens een aantal rechtzettingen, technische aanpassingen of verbeteringen ingevoegd in een aantal decreten betreffende het beleidsveld opgroeien. Deze wijzigingen worden hierna verder toegelicht bij de artikelsgewijze bespreking.

Implementatie

4. De inwerkingtreding van voorliggend ontwerpdecreet wordt geregeld in artikel 96. Wat de bepalingen betreffen die verband houden met de fusie, treedt het ontwerpdecreet in werking op 18 april 2019. Dit is de dag dat het hierboven vermelde decreet van 1 maart 2019 tot ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin en het decreet van 12 juli 2013 betreffende integrale jeugdhulp en het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2008 tot uitvoering van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand en het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, (VR 2018 3011 DOC.1346/1), in werking traden.

De specifieke inwerkingtredingsbepalingen die betrekking hebben op de artikelen die een rechtzetting of andere aanpassing inhouden, worden toegelicht in de artikelsgewijze bespreking.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

5. Het ontwerpdecreet is geen inhoudelijk decreet maar een verzameldecreet met hoofdzakelijk technische wijzigingen en rechtzettingen: diverse decreten van het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin worden in overeenstemming gebracht met het hierboven vermelde decreet en besluit en daarnaast worden tevens een aantal noodzakelijke rechtzettingen en aanpassingen doorgevoerd in een aantal decreten over het beleidsveld opgroeien.

Impactanalyse

6. De reorganisatie van de twee agentschappen zoals hierboven vermeld impliceert geen wijziging in de activiteiten van de voorzieningen en instellingen die behoren tot het beleidsveld opgroeien maar brengt voor een deel van de sector enkele wijzigingen mee op het administratieve vlak zoals adreswijzigingen in briefwisseling, het opnemen van de naamswijzigingen in documenten. Alle taken en activiteiten, bevoegdheden die voorheen onder het agentschap Kind en Gezin en het agentschap Jongerenwelzijn vielen, lopen automatisch verder onder het eengemaakte agentschap. Zo lopen ook alle dossiers, erkenningen, subsidiëringen, procedures, ... automatisch verder.

Dit ontwerpdecreet kadert, wat de naamswijzigingen betreft, in deze reorganisatie maar heeft zelf geen inhoudelijke impact. De technische wijzigingen en rechtzettingen, aanpassingen hebben tot doel de regelgeving transparanter, correcter en duidelijker te maken. Rekening houdend met de aard van het decreet, nl. een technisch decreet dat geen nieuwe beleidsopties inhoudt, werd geen joker en geen armoedetoets uitgevoerd.

C. Totstandkomingsprocedure

7. Het ontwerp werd aangepast aan het legistiek en taaladvies van 22 mei 2020 met kenmerk 2020/163.

Het advies van de Vlaamse Raad WVG met kenmerk VlaamseRaadWVG_KGJW_20200707_Verzameldecreet WVG_ADV DEF werd bekomen op 7 juli 2020. De raad gaf aan geen fundamentele opmerkingen te hebben bij dit ontwerp van decreet.

Het advies van de Vlaamse toezichtcommissie met kenmerk VTC nr. 2020/22 werd bekomen op 28 juli 2020. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp "*voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft.*" De aanbevelingen werden verwerkt in de artikelsgewijze bespreking.

8. De Raad van State verleende op 19 januari 2021 zijn advies met kenmerk 68.410/1.

Aan de opmerkingen van de Raad wordt gevolg gegeven op de volgende wijze. Wat betreft de opmerking van de Raad (punt 3) dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet ingewonnen worden kan het volgende gesteld worden:

Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

9. Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse

toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

10. Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.

11. De overige opmerkingen van de Raad die een antwoord vereisen worden behandeld bij de artikelsgewijze toelichting. Daarnaast werden na het advies nog enkele bijkomende technische bepalingen toegevoegd, die toegelicht worden op de plaats waar ze ingelast worden.

II. Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid

Artikel 2 en 3.

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Hoofdstuk 3. Wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie

Artikel 4.

Dit artikel werd bijkomend toegevoegd na het advies van de Raad van State bij dit ontwerpdecreet. Deze bepaling voegt een tweede en derde lid toe aan paragraaf 3 van artikel 6 van het oprichtingsdecreet van het agentschap Opgroeien regie om een uitdrukkelijke rechtsgrond in te voegen in het decreet van 30 april 2004 die bepaalt dat Kind en Gezin voor lokale besturen die subsidies verlenen volgens de regels van het systeem inkomenstarief als bedoeld bij het decreet van 20 april 2012 en waarmee Kind en Gezin een convenant heeft gesloten, kan optreden als uitbetalingsinstelling en die de Vlaamse Regering machtigt de voorwaarden en nadere regels ter zake te bepalen.

Met deze bepaling wordt tegemoetgekomen aan de vraag van de raad van state

gesteld ter voorbereiding van zijn advies (68.523/1 van 18 januari 2021) met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende programmatiesubsidies 2021 ¹wat betreft het ontworpen artikel 112/1, §3, van dit ontwerpbesluit. De raad vraagt of reeds gevolg gegeven werd aan de vroegere opmerking in het advies 61.781/1/V, (opmerking 4), van 28 juli 2017, bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2017 tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, om de hierboven vermelde rechtsgrond toe te voegen. De raad voegt er nog aan toe dat het thans niet meer enkel geldt voor subsidies inkomenstarief maar voor alle programmatiesubsidies.

Artikel 4 van dit ontwerpdecreet voegt nu hogervermeld rechtsgrond in. Deze bepaling dient uitwerking te hebben met ingang van 15 maart 2017, datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2017 tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014.

Hoofdstuk 4. Wijziging van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand.

Artikel 5 en 6

In het kader van de hierboven vermelde fusie van de agentschappen Jongerenwelzijn en Kind en Gezin werd beslist dat het agentschap Opgroeien regie, de taken en bevoegdheden van het Fonds Jongerenwelzijn overneemt dat door het voormelde decreet van 1 maart 2019 ontbonden werd, (zie *Parl.St.* VI. Parl. 2018-2019, nr. 1787/1, p. 8). De effectieve ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn blijkt evenwel een complexe technische operatie die langdurige voorbereiding vergt. Artikel 5 en 6 bepalen dat gedurende de overgangperiode tot aan de datum van de effectieve ontbinding van het fonds, dit beheerd wordt door het agentschap Opgroeien regie en dat het hoofd van dit agentschap de werking en het beheer van het fonds regelt in deze tussenperiode totdat de ontbinding door vereffening van het fonds conform artikel 3 van het fusiedecreet van 1 maart 2020, technisch mogelijk wordt.

Deze bepalingen dienen uitwerking te hebben met ingang van 18 april 2019, datum van inwerkingtreding van bovenvermeld fusiedecreet.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen aan het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen

Artikel 7

Dit artikel behoeft geen toelichting.

¹ Bedoeld wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 houdende het lokaal beleid kinderopvang, wat betreft het advies van het lokaal bestuur, het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, wat betreft het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het Procedurebesluit van 9 mei 2014, wat betreft de programmatie en verdeling van subsidies, het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het overhevelen van subsidieerbare plaatsen en de regeling in het kader van convenanten en het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2020 tot regeling van een algemene en selectieve subsidie voor de organisatoren van kinderopvang en buitenschoolse opvang en van maatregelen voor de gezinnen in de kinderopvang en de buitenschoolse opvang naar aanleiding van de gevolgen van het COVID-19-virus, wat betreft de vermindering van het aantal gerechtvaardigde afwezigheidsdagen

Artikel 8

Dit artikel wordt nog bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state met betrekking tot dit ontwerpdecreet.

Door de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank is de familierechtbank de bevoegde rechtbank geworden inzake adoptie. De wijziging in dit artikel betreft een louter terminologische aanpassing zodat in artikel 5, tweede lid van het decreet van 20 januari 2012 wordt verwezen naar de juiste rechtbank. Deze bepaling dient in werking te treden op 1 september 2014, datum van inwerkingtreding van de voormelde wet van 30 juli 2013.

Artikel 9

Dit artikel wordt nog bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state met betrekking tot dit ontwerpdecreet.

Artikel 9, 1^o betreft materiële rechtzettingen. De verwijzing in artikel 10, eerste lid van het voormelde decreet interlandelijke adoptie, naar artikel 346-2 van het Burgerlijk Wetboek was een materiële vergissing, vermits artikel 346-2 handelt over de verplichting van de kandidaat-adoptant om de voorbereiding op adoptie te volgen en niet verwijst naar het bevel tot maatschappelijk onderzoek. Deze vergissing wordt hierbij rechtgezet. Een tweede wijziging in dit eerste lid heeft betrekking op de vermelding van artikel 1231.29, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek. Deze bepaling werd opgeheven door de wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie (Potpourri V). Het maatschappelijk onderzoek waarnaar artikel 10, derde lid verwijst, wordt sindsdien door de familierechtbank bevolen krachtens artikel 1231-1/4 van het Gerechtelijk Wetboek, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2020, (artikel 1231-1/4, ingevoegd bij artikel 20 Wet 6 juli 2017 (BS 24 juli 2017), met ingang van 1 januari 2020 (art. 1 KB 28 augustus 2020 (BS 15 september 2020))).

Artikel 9, 2^o betreft eveneens een terminologische aanpassing. De verwijzingen naar de jeugdrechtbank worden vervangen door verwijzingen naar de familierechtbank. Door de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank is de familierechtbank de bevoegde rechtbank geworden inzake adoptie, niet meer de jeugdrechtbank. Het is dus ook de familierechtbank die het maatschappelijk onderzoek beveelt naar waar in dit artikel wordt verwezen. Deze bepaling dient in werking te treden op 1 september 2014, datum waarop voormelde wet in werking trad.

Artikel 9, 3^o voert dezelfde technische aanpassing door zoals in het eerste lid, nl. de vervanging van artikel 1231-29, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek dat opgeheven werd door de voormelde Potpourriwet V van 6 juli 2017 (artikel 40). Het maatschappelijk onderzoek waarnaar artikel 10, derde lid verwijst, wordt sindsdien door de familierechtbank bevolen krachtens artikel 1231-1/4 van het Gerechtelijk Wetboek, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2020.

Artikel 10

Dit artikel voegt een bepaling (punt 10°), toe aan artikel 15, §2, van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen om de hiernavolgende redenen.

De wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie heeft als hoofddoel de procedures voor binnenlandse en interlandelijke adoptie te harmoniseren en dan voornamelijk op het stuk van de beoordeling van de geschiktheid van de kandidaat-adoptanten. Een van de wijzigingen van de wet heeft betrekking op de opmaak van het verslag, bedoeld in artikel 361-2/1 van het Burgerlijk Wetboek. Het verslag in artikel 361-2/1 van het Burgerlijk Wetboek kadert in de adoptie van een kind met gewone verblijfplaats in een andere staat en bevat een vereiste die voortvloeit uit artikel 15 van het Verdrag van Den Haag houdende de interlandelijke adoptie. Het verslag bevat informatie over de kandidaat-adoptanten die bestemd is voor de autoriteiten van de staat van herkomst van het kind. Voor de wetwijziging van 6 juli 2017 lag de verantwoordelijkheid voor de opmaak van dit verslag bij het Openbaar Ministerie (oud artikel 1231-32 Ger.W.). De wet van 6 juli 2017 heeft artikel 1231-32 Ger.W. geschrapt en het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 12 december 2005 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de tenuitvoerlegging van de wet van april 2003 tot hervorming van de adoptie duidt, overeenkomstig het voorstel van de Raad van State, uitdrukkelijk aan wie verantwoordelijk is voor de opmaak van het rapport in artikel 361-2/1 Burgerlijk Wetboek. Op deze wijze hebben de Gemeenschappen de keuze om het verslag ofwel zelf op te maken of om de opmaak te delegeren aan de dienst, aangewezen door de Gemeenschap. Vlaanderen maakt de keuze om deze taak op te dragen aan de adoptiediensten, als de adoptie door een adoptiedienst omkaderd wordt.

Gevolg gevend aan de vraag van de Vlaamse Toezichtcommissie in haar advies wetgeving VTC nr. 2020/22 van 28 juli 2020, nl. om na te gaan of deze nieuwe taak voor de adoptiediensten, de verwerking van de persoonsgegevens wijzigt en desgevallend aandacht te besteden aan de essentiële elementen voor de verwerking, waaronder de aanduiding van de verantwoordelijke en aan de beschermende maatregelen, in het bijzonder deze die door de adoptiediensten worden genomen ter beveiliging van de verwerking, is vastgesteld dat dit niet het geval is.

Artikel 10 dient uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2020 omdat titel 2 van de wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie op die datum in werking treedt, (zie het koninklijk besluit van 28 augustus 2020, (B.S. 15/09/2020), betreffende de inwerkingtreding van titel 2 van de wet 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie).

Wat betreft de inwerkingtreding (opmerking onder nr. 8 van het advies) stelt de raad dat de regeling best zou aangevuld worden met een bepaling die de gevolgen regelt van handelingen die zijn of nog zullen gesteld worden tussen 1

januari 2020 en de datum van de bekendmaking van het ontworpen decreet. Zij verwijst daarvoor naar een gelijkaardige opmerking die de raad gemaakt heeft onder nr. 7.5 in advies van de afdeling Wetgeving van 15 mei 2020 over het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 oktober 2020 'houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 12 december 2005 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de tenuitvoerlegging van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie', (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 438/1, 78); zie ook de identieke opmerkingen in de adviezen 67.396/1 van 10 juni 2020 en 68.137/2 van 28 oktober 2020 over andere instemmingsakten met betrekking tot het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020. Noch in het betrokken samenwerkingsakkoord, noch in het koninklijk besluit van 28 augustus 2020, waarnaar in de memorie van toelichting wordt verwezen, werd uiteindelijk een bepaling opgenomen "die de gevolgen regelt van handelingen die zijn gesteld in het kader van adopties die tussen 1 januari 2020 en de datum van inwerkingtreding van de laatste akte tot instemming met het samenwerkingsakkoord hebben plaatsgevonden".

Gevolg gevend aan deze opmerking wordt een overgangsbepaling toegevoegd (zie artikel 102 van dit ontwerpdecreet), waarin gesteld wordt dat de hierboven vermelde handelingen die in het kader van adopties in de vermelde periode plaatsvonden, rechtsgeldig gesteld werden.

Artikel 11

Dit artikel werd nog bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state met betrekking tot dit ontwerp van decreet.

Dit artikel betreft een technisch juridische aanpassing waarbij een materiële vergissing in artikel 25 van het decreet van 20 januari 2012 wordt rechtgezet: De verwijzingen hierin naar artikel 14 zijn verkeerd, dit dient artikel 15 te zijn.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen aan het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters

Artikel 13 tot en met 17

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Gevolg gevend aan de opmerking van de raad onder punt 5 wordt in artikel 14 ook het eerste lid van artikel 4 toegevoegd.

Artikel 18

Punt 1 en 3 van dit artikel behoeven geen toelichting.

Punt 2 heeft betrekking op de lokale loketten kinderopvang.

Het decreet van 20 april 2012 bevat het decretaal kader voor de lokale loketten kinderopvang. Het zijn neutrale informatie- en ondersteuningspunten voor alle gezinnen met een vraag naar kinderopvang, in de vorm van een netwerk van actoren relevant voor kinderopvang.

In het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Subsidiebesluit van 22 november 2013, voor wat betreft de openingsdagen, de verhoging van de onkostenvergoeding voor kinderbegeleider gezinsopvang, het inkomenstarief en het realiseren van het groeipad, principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 21 december 2018, was opgenomen dat lokale loketten het inkomenstarief zouden kunnen simuleren en het attest inkomenstarief zouden kunnen aanvragen in naam van de ouders, (artikel 4, 2° van dit ontwerpbesluit wijzigt daartoe het zesde lid van artikel 32 van het subsidiebesluit van 22 november 2013). Vandaag bestaat deze mogelijkheid al voor medewerkers van het OCMW en de kinderopvang. Ouders waarvan het kind naar een opvang gaat waar ze betalen volgens inkomen, hebben immers een attest inkomenstarief nodig. De ouders vragen dit aan via mijn.kindengezin.be. Een ouder die daarbij hulp nodig heeft, kan terecht bij zijn opvang of bij het OCMW. Als de ouder zelf geen attest kan aanvragen (hij/zij heeft bv. geen eID), dan kan de opvang of een gemachtigd medewerker van het OCMW dit doen voor de ouder.

Lokale loketten zijn zeer geschikt om ook deze dienstverlening aan te bieden. Zij hebben immers een specifieke opdracht voor kwetsbare gezinnen. Dit is ook de groep waarvoor vaak ook ondersteuning nodig is voor de aanmaak van het IKT-attest. In het advies nr. 65.098/1 van 7 februari 2019 van de raad van state i.v.m. bovenvermeld ontwerp van wijzigingsbesluit werd echter opgemerkt dat voor deze uitbreiding van de opdracht van de lokale loketten, een decretale grondslag moet voorzien worden.

Artikel 18, 2° van voorliggend ontwerpdecreet voegt daarom een vijfde lid toe aan het eerste lid van artikel 13 van het decreet van 20 april 2012 om deze decretale grondslag te verzekeren.

Gevolg gevend aan het advies van de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (hierna VTC-advies), verwijzen we hier tevens naar artikel 6 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG dat stelt dat elke verwerking van persoonsgegevens, moet steunen op een rechtsgrondslag en dat dit bij voorkeur bij decreet geregeld wordt. In dit geval wordt voor de rechtsgrondslag hier verwezen naar artikel 6 van de AVG dat de rechtmatigheid van de verwerking regelt, meer concreet punt c: "de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting van de verantwoordelijke". De vermelding van de vereiste persoonsgegevens voor deze bijkomende opdracht gebeurt door aanvulling van artikel 24, vierde lid waar al de andere persoonsgegevens vermeld staan die de lokale loketten kinderopvang mogen verwerken om hun decretale opdrachten te kunnen vervullen. De VTC, verklaart zich na overleg, akkoord om door de hiervoor vermelde wijzigingen, aldus de bestaande structuur van de actuele decreetsbepalingen in verband met verwerking persoonsgegevens te respecteren, (artikel 24 groepeert voor alle actoren de essentiële elementen van de gegevensverwerkingen).

Gevolg gevend aan de opmerking van de raad van state onder nr. 9 van het advies, werd de formulering van punt 2 aangepast.

Artikel 19 tot en met 26

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Gevolg gevend aan de opmerking van de raad onder punt 5 wordt in artikel 22

ook het eerste lid van artikel 18 toegevoegd.

Artikel 27

Het eerste punt van dit artikel behoeft geen toelichting.

Het tweede punt van artikel 27 past artikel 24, vierde lid, aan dat opsomt welke persoonsgegevens de lokale loketten mogen verwerken in het kader van hun opdrachten zoals geformuleerd in artikel 13 van voormeld decreet. Om de bijkomende opdracht te vervullen, zoals opgenomen in een 5° punt van artikel 13 (zie hiervoor artikel 18), dienen de lokale loketten ook de financiële gegevens en gegevens over de gezinssituatie te verwerken, zoals de organisatoren kinderopvang dit doen. Hiermee wordt gevolg gegeven aan de opmerking in het VTC-advies dat de persoonsgegevens vermeld moeten worden die verwerkt moeten worden om de bijkomende wettelijke opdracht, zoals vermeld in het nieuwe 5° punt van artikel 13, (zie hiervoor de toelichting bij artikel 18), nl. de ondersteuning van gezinnen om de correcte prijs voor de kinderopvang te kunnen berekenen te kunnen vervullen.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg

Artikel 28

Dit artikel werd bijkomend toegevoegd na het advies van de Raad van State met betrekking tot dit ontwerpdecreet.

Het decreet van 16 maart 2018 houdende wijziging van het decreet van 29 juni 2012 (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2017-2018, nr. 1428/1) houdende de organisatie van pleegzorg paste de definitie van 'pleegkind' en 'pleeggast' aan. Een 'pleegkind' wordt gedefinieerd als een persoon voor wie pleegzorg wordt georganiseerd in het kader van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp'. Een pleeggast als 'elke meerderjarige, met uitzondering van de meerderjarigen voor wie tot een voortzetting van de jeugdhulpverlening als vermeld in artikel 18, §3, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wordt beslist, voor wie pleegzorg wordt georganiseerd' (art. 2, 8° en 10° van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg).

Daar waar voorheen in artikel 18 van het decreet 'pleeggast' gelezen moest worden als 'elke meerderjarige in pleegzorg' is dit als gevolg van de aanpassing van de hogervermelde definities nu enkel nog de meerderjarigen in pleegzorg ten aanzien van wie geen voortgezette jeugdhulpverlening loopt. Met de voorgestelde wijziging wordt de bepaling in artikel 18, die voorziet in een delegatie naar de Vlaamse Regering om regels te bepalen voor het innen van een bijdrage van ouders voor pleegkinderen en van pleeggasten opnieuw uitgebreid naar alle meerderjarigen, zoals dit oorspronkelijk bedoeld was.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan het decreet 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp

Artikel 29

Punt 1 en 2 van artikel 29 bevatten behoeven geen toelichting.

Het derde punt van artikel 29, heft in artikel 2, §1, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, punt 11° op: er is geen nood meer aan een definitie van het departement omdat de vermelding van het departement als

initiatiefnemer betreffende de registratie van persoonsgegevens als vermeld in artikel 70, derde lid van het decreet integrale jeugdhulp, nu wegvalt. Als gevolg van de fusie is het departement welzijn, volksgezondheid en gezin voor de registratie immers geen initiatiefnemer meer. De Raad van State beveelt aan de terugwerkende kracht hiervoor te verantwoorden, deze is verantwoord daar sedert de fusie het departement de rol van initiatiefnemer niet meer heeft opgenomen.

Artikel 30

Punt 1° van dit artikel vervangt in artikel 3, §1, eerste lid, van het voormelde decreet van 12 juli 2013, de verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand door een verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp. Dit besluit van 13 juli 1994 werd immers opgeheven met ingang van 1 januari 2019 bij artikel 74, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019.

Punt 2° van dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 31

Dit artikel werd bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state met betrekking tot dit ontwerpdecreet.

Deze bepaling wijzigt artikel 48, §1, derde lid van het voormelde decreet van 12 juli 2013 om de volgende reden. Bij het decreet van 17 juli 2020 tot wijziging van artikel 48 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, wat de leeftijd voor plaatsing in een pleeggezin betreft, (Parl.St. VI. Parl. 2019-2020, stuk 413, nr. 1-3), werd de leeftijd voor plaatsing in een pleeggezin (perspectiefbiedend) voor minderjarigen ouder dan twaalf jaar aangepast van 13 jaar naar twaalf jaar. De motivering voor deze wijziging was ingegeven door de nood aan afstemming met de leeftijdsgrens van het hoorrecht voor minderjarigen vanaf 12 jaar bij het opleggen van een gerechtelijke maatregel.

Het voorstel van decreet wijzigde enkel de leeftijdsgrens voor plaatsing in een pleeggezin voor +twaalfjarigen. Voor de -twaalfjarigen werd deze wijziging ongewild niet doorgetrokken. Er is dus op heden een discrepantie die bij deze wordt rechtgezet.

Artikel 32

Artikel 32 voegt in artikel 51 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, tussen het derde en het vierde lid, een lid toe.

Met het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht werd de jaarlijkse herziening van de door de jeugdrechtbank opgelegde maatregelen, die was voorzien in artikel 60 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming opgeheven en geïntegreerd in artikel 16 van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht.

Artikel 60 van de wet van 8 april 1965 voorzag echter ook in een jaarlijkse herziening van de door de jeugdrechtbank opgelegde maatregelen voor minderjarigen op grond van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

Artikel 51, tweede lid, van het decreet betreffende de integrale jeugdhulp bepaalt enkel de maximumduur van de maatregel en de eventuele verlenging van de

maatregel, maar voorziet niet in een jaarlijks verplicht moment op tegenspraak om te bekijken of het nodig is de maatregel te handhaven. Beiden staan los van elkaar.

Met deze toevoeging aan artikel 51 van het decreet betreffende integrale jeugdhulp wordt de jaarlijkse herziening voor VOS-maatregelen hersteld. Gelet op de mogelijkheid om een minderjarige toe te vertrouwen aan een kandidaat-pleeggezin of een pleeggezin als vermeld in artikel 14, §1 of §3, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg, ten hoogste tot aan de leeftijd van dertien jaar, en een minderjarige die ouder is dan dertien jaar, voor ten hoogste drie jaar, wordt hier een uitzondering voorzien op de jaarlijkse herziening.

Dit artikel dient uitwerking te hebben met ingang van 1 september 2019. Op die datum werd immers de jaarlijkse herziening voor VOS ongewild opgeheven met de inwerkingtreding van het decreet jeugddelinquentierecht. Het betreft een materiële vergissing die met terugwerkende kracht rechtgezet wordt om de continuïteit van de gangbare praktijk te garanderen.

In de praktijk is men dit ook altijd blijven toepassen en heeft men dus gedaan alsof de opheffing nooit heeft plaatsgevonden.

Gevolg gevend aan de suggestie van de Raad van State wordt in het tekstvoorstel verduidelijkt dat ook in geval van herziening de bij het tweede lid bepaalde maximale (verlengings)termijnen blijven gelden.

Tevens wordt van de gelegenheid gebruikt gemaakt om na te gaan of alle verwijzingen in artikel 51, tweede lid, van het decreet integrale jeugdhulp, dat per maatregel bepaalt of deze al dan niet verlengbaar is en, zo ja, hoe vaak en voor welke termijn nog correct of voldoende aangepast zijn.

Bij het wijzigingsdecreet van 15 maart 2019 werd de praktijk van de modulering van maatregelen in functies en typemodules regelgevend verankerd in artikel 48 het decreet betreffende de integrale jeugdhulp.

In functie van de modulering werd ook artikel 51, tweede lid aangepast.

Inhoudelijk had de wijziging aan artikel 48 en 51 enkel als opzet de praktijk van de modulering van maatregelen in functies en typemodules in regelgeving te gieten, en was het dus niet de bedoeling verlengbaarheid van maatregelen anders op te vatten dan voorheen. Na analyse blijkt echter dat bij dat hierdoor een aantal maatregelen op heden ongewild niet meer verlengbaar zijn.

Dit wordt met de wijziging aan punt 1^o rechtgezet.

Artikel 33

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 34

Artikel 34 vervangt in artikel 70, derde lid van het vermelde decreet, het departement welzijn, volksgezondheid en gezin, door het agentschap Opgroeien regie. Immers, als gevolg van de fusie is het departement welzijn, volksgezondheid en gezin voor de registratie geen initiatiefnemer meer.

Dit artikel heeft retroactief uitwerking met ingang van 18 april 2019. De Raad van State beveelt aan de terugwerkende kracht hiervoor te verantwoorden. Dit gebeurt omdat sinds die datum het agentschap Opgroeien regie ook in de realiteit de initiatiefnemer en verwerkingsverantwoordelijke is van de in dit artikel vermelde registratie.

Artikel 35

Artikel 35 vervangt in artikel 71 van het voormelde decreet het departement om dezelfde reden als hiervoor vermeld, door het agentschap Opgroeien regie. Dit artikel heeft retroactief uitwerking met ingang van 18 april 2019. De Raad van State beveelt aan de terugwerkende kracht hiervoor te verantwoorden. Dit gebeurt omdat het door de nieuwe bevoegdheden en opdrachten van het agentschap Opgroeien regie deze taak vanaf die datum ook effectief een verantwoordelijkheid is van het agentschap Opgroeien regie.

Artikel 36

Artikel 36 voert in artikel 72, §3 van het voormelde decreet gelijkaardige technische aanwijzingen door.

Artikel 36,1° vervangt artikel 72, §3, 1° van het vermelde decreet om de hiernavolgende reden.

In het eerste punt wordt opgesomd voor welke verwerking van persoonsgegevens het hoofd van het agentschap Opgroeien regie de verwerkingsverantwoordelijke is. De aanmelding door jeugdhulpaanbieders of door andere personen en voorzieningen die jeugdhulpverlening aanbieden bij de vertrouwenscentra kindermishandeling, in het kader van hun opdracht vermeld in artikel 42, §1, 4° van het decreet, gebeurt via het informaticasysteem van het agentschap Opgroeien regie. Daarom wordt het hoofd van het agentschap ook voor deze verwerking als verwerkingsverantwoordelijke aangeduid in punt 1°, d).

Artikel 36, 2° herstelt punt 2° van artikel 72, §3, in de volgende lezing:

"2° het vertrouwenscentrum kindermishandeling, voor de verwerking van persoonsgegevens met het oog op de uitvoering van zijn opdrachten vermeld in artikel 42, §1.". Dit tweede punt, werd immers per vergissing opgeheven bij artikel 34 van het decreet van 15 maart 2019 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en het decreet betreffende de integrale jeugdhulp (Parl.St. VI. Parl. 2018-19, nr.1732/1). In de oorspronkelijke versie werd Kind en Gezin aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerkingen door de vertrouwenscentra kindermishandeling

Bij de wijziging door het vermelde decreet van 15 maart 2019, was het de bedoeling om de vertrouwenscentra kindermishandeling als verwerkingsverantwoordelijke aan te duiden en niet meer het agentschap Opgroeien regie, zoals verwoord in de memorie van toelichting bij artikel 34 van het decreet van 15 maart 2019:

" Artikel 34

Het hoofd van het agentschap Kind en Gezin fungeert niet meer als verwerkingsverantwoordelijke voor de Vertrouwenscentra Kindermishandeling. Het betrof hier een tijdelijke bepaling die nu geschrapt moet worden. Het zijn nu de Vertrouwenscentra Kindermishandeling zelf die verantwoordelijk zijn voor de verwerking van persoonsgegevens."

Voor de duidelijkheid en volgens, in overeenstemming met het advies nr. 27/2012 van 12 september 2012 van de toenmalige commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt daarom het vertrouwenscentrum kindermishandeling expliciet aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke.

Door een materiële vergissing werd het tweede lid echter opgeheven in plaats van aangepast, in de zin zoals hiervoor aangegeven. Dit wordt nu rechtgezet. Ter

aanvulling van de memorie van toelichting bij het decreet van 15 maart 2019 zoals hierboven vermeld, kan hier nog aan toegevoegd worden dat Kind en Gezin in het oorspronkelijk decreet als verwerkingsverantwoordelijke werd aangeduid omdat de vertrouwenscentra kindermishandeling toen nog niet over een veiligheidsconsulent beschikten en ze een machtiging voor de toegang tot het rijksregister voor de door hen gebruikte IT-toepassing Domino nodig hadden. Inmiddels hebben de vertrouwenscentra een veiligheidsconsulent en is het evident dat zij zelf verwerkingsverantwoordelijke zijn voor de verwerking van hun eigen dossiers.

Hieraan moet wel een uitzondering toegevoegd worden.

Enkel voor een klein aspect van de werking, (aanmeldingen JH-aanbieders bij VK via Domino), wordt nog het hoofd van het agentschap Opgroeien regie, als verwerkingsverantwoordelijke aangeduid, (zie hierboven, punt 4° van artikel 72, §3, 1°), dit echter slechts, tot de vertrouwenscentra deze aanmeldingen uit Domino halen en in hun eigen dossiersysteem verder opvolgen.

Daarom werd in artikel 72, §3, in het eerste punt, aan de drie al vermelde verwerkingen, een vierde toegevoegd waarbij het hoofd Opgroeien regie voor de vermelde aangelegenheid aangeduid wordt als verwerkingsverantwoordelijke. Artikel 36, 1° heeft uitwerking met ingang van 18 april 2019. De Raad van State beveelt aan de terugwerkende kracht te verantwoorden. Dit gebeurt omdat vanaf die datum het agentschap Opgroeien regie ook in de realiteit de verwerkingsverantwoordelijke is van de in dit punt vermelde registratie. Artikel 36, 2° dient uitwerking te hebben met ingang van 14 april 2019. Dit is immers de datum van inwerkingtreding van het decreet van 15 maart 2019 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en het decreet betreffende de integrale jeugdhulp waarin de opheffing van het punt 2° per vergissing gebeurde, (*Parl.St.* VI. Parl. 2018-19, nr.1732/1). De terugwerkende kracht is verantwoord gezien de Vertrouwenscentra Kindermishandeling sedert die datum zelf verantwoordelijk zijn voor de verwerking van persoonsgegevens zoals hierboven aangetoond.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen aan het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning

Artikel 37 tot en met 41

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Gevolg gevend aan de opmerking van de raad onder punt 12 werd artikel 36 uit het oorspronkelijk ontwerpdecreet geschrapt.

Hoofdstuk 10. Wijziging aan het decreet van 3 juli 2015 houdende regeling van de binnenlandse adoptie van kinderen en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen

Artikel 42

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 43

Dit artikel werd bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state bij dit ontwerpdecreet.

Deze bepaling brengt een juridisch-technische wijziging aan in artikel 11 van het decreet van 3 juli 2015, (zie ook de toelichting hierboven bij artikel 9 van het ontwerpdecreet).

Artikel 1231-29, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek werd opgeheven door artikel 40 van de voormelde wet van 6 juli 2017 (Potpourri V), met ingang van 1 januari 2020. Het maatschappelijk onderzoek waarnaar artikel 11 verwijst, wordt sindsdien door de familierechtbank bevolen krachtens artikel 1231-1/4 van het Gerechtelijk Wetboek, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2020.

Artikel 44

Artikel 44 voegt een punt 7° en een punt 8° toe aan artikel 14, §2 van het decreet binnenlandse adoptie, waarin de taken over adoptiebemiddeling van de dienst voor binnenlandse adoptie worden opgesomd.

Beide nieuwe taken vloeien voort uit de wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie (Potpourri V).

Potpourri V heeft de procedures voor binnenlandse adoptie hervormd. Een van de nieuwigheden is de invoering van het geschiktheidsvonnis. Een persoon die zijn gewone verblijfplaats heeft in België en die een kind wil adopteren dat ook zijn gewone verblijfplaats heeft in België, dient een vonnis te verkrijgen waaruit blijkt dat hij geschikt en bekwaam is om de adoptie aan te gaan. De rechter baseert zich daarbij op een maatschappelijk onderzoek (artikel 1231-35 Gerechtelijk Wetboek). Artikel 3 van het samenwerkingsakkoord van 12 december 2005 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de tenuitvoerlegging van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, gewijzigd bij het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020, stelt dat de gemeenschappen hiervoor diensten ter beschikking stellen. Voor de Vlaamse Gemeenschap is dat de dienst voor binnenlandse adoptie (punt 7°).

Een andere nieuwigheid is dat in de procedure tot totstandkoming van een adoptie van een kind, bedoeld in artikel 346/1, tweede lid, het maatschappelijk onderzoek dat wordt bevolen zowel betrekking heeft op de geschiktheid van de kandidaat-adoptant als op het belang van het in de procedure bedoelde kind om te worden geadopteerd. Tijdens dit onderzoek worden de diensten die door de bevoegde gemeenschappen zijn aangewezen, geraadpleegd, (art. 1231-6 Ger.W.). De dienst voor binnenlandse adoptie wordt belast om het onderzoek te voeren over het belang van het in de procedure bedoelde kind om te worden geadopteerd (punt 8°).

Artikel 44 dient uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2020 omdat titel 2 van de Potpourri V op die datum in werking treedt. (Koninklijk Besluit van 28 augustus 2020 betreffende de inwerkingtreding van titel 2 van de wet 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie, (B.S. 15 september 2020).

De raad maakt hier dezelfde opmerkingen (opmerking onder nr.13) als bij artikel 10 (opmerking onder nr. 8 van het advies), van het ontwerp, we verwijzen bijgevolg naar de repliek bij artikel 10.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen aan het decreet van 7 juli 2017 tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Artikel 45 tot en met 50

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Gevolg gevend aan de opmerking onder nr.14 in het voormelde advies van de raad van state wordt artikel 39 uit het oorspronkelijk ontwerp geschrapt.

Hoofdstuk 12. Wijzigingen aan het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Artikel 51

Artikel 51 van het ontwerpdecreet voert een citeertitel in het decreet van 27 april 2018, nl. het 'Groeipakketdecreet van 2018', (een nieuw artikel 1/1).

In de communicatie naar het grote publiek over het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid werd van bij de aanvang gestreefd naar een toegankelijk en eigentijds taalgebruik.

Zo worden de toelagen die door dit decreet voorzien worden, omschreven als het 'Groeipakket', nl. het geheel van gezinsbijslagen en andere financiële tegemoetkomingen die de Vlaamse overheid voorziet op maat van elk kind in elk gezin. Het begrip 'Groeipakket' werd snel opgepikt door de media en is al vrij goed ingeburgerd maar er wordt soms opgemerkt dat deze term niet in het decreet voorkomt. Hoewel dit geen beletsel is om dit begrip in communicatie te gebruiken, kan er niet naar verwezen worden in normatieve teksten. Daarom is het aangewezen een citeertitel in het decreet op te nemen.

Artikel 52

Punten 1, 2, en 4 van dit artikel behoeven geen toelichting.

Artikel 52, 3°, brengt een verfijning aan in de definitie van "interne leerling", vermeld in artikel 3, §1, 21°, a) en b) van het decreet van 27 april 2018. In het kader van de toekenning van de selectieve participatietoeslag is gebleken dat de definitie van interne leerling in de praktijk moeilijk te hanteren is. Gelet op de vaak gesplitste attesten of de start van een verblijf in een internaat halverwege de maand is het aangewezen om de betreffende periode uit te drukken in dagen in plaats van in maanden, zoals nu geformuleerd. Een periode van minstens vijf maanden komt overeen met een periode van minstens 149 dagen.

Het is aangewezen dat deze wijziging van de definitie van interne leerling in werking treedt op 1 september 2020, de start van het nieuwe schooljaar, zodat de problemen met de toepassing van de oude definitie voor het nieuwe schooljaar definitief van de baan zijn.

Artikel 53

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 54

Artikel 54 wijzigt artikel 9, §2, van het decreet van 27 april 2018: de woorden "artikel 80bis" worden vervangen door de woorden "artikel 58, §1, en artikel 59". In artikel 9, §2, dat handelt over het startbedrag dat bij de geboorte wordt toegekend, wordt immers verwezen naar de bepalingen van het burgerlijk wetboek die betrekking hebben op registratie van het overlijden van een levenloos kind. Onderafdeling 3 (artikel 58 - artikel 59) van titel III van het Burgerlijk Wetboek werd vervangen bij artikel 4 van de wet 18 juni 2018 (BS 2 juli 2018), met ingang van 31 maart 2019 (zie artikel 118, zelf gewijzigd bij artikel 186 Wet 21 december 2018 (BS 31 december 2018 (ed. 1))). Dit artikel dient uitwerking te hebben met ingang van de inwerkingtreding van de doorgevoerde wijziging, zijnde 31 maart 2019, (zie artikel 118 van de wet van 18 juni 2018, zelf gewijzigd bij artikel 186 van de wet van 21 december 2018 (BS 31 december 2018)).

Artikel 55

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 56

Artikel 56 wijzigt artikel 18, tweede lid, punt 2° en 3°, van het voormelde decreet van 27 april 2018.

In dit artikel worden de sociale toeslagen vastgesteld die toegekend worden boven op het basisbedrag, als de inkomsten van het gezin van de begunstigen bepaalde grenzen niet overschrijden.

Bij artikel 47 van het decreet van 22 maart 2019 tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010, de codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs van 28 oktober 2016 en het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft de afstemming op het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, werd in artikel 18, tweede lid, van het Groeipakketdecreet het inkomstengrensbedrag in het kader van de sociale toeslag, aangepast omdat het door een materiële vergissing niet in overeenstemming was met het door het door Kind en Gezin en het Federaal Agentschap voor de Kinderbijslag (FAMIFED) gevalideerde correcte bedrag, (zie *Parl.St.* VI. Parl. 2018-19, nr. 1775/1, MvT, p.10). Echter werd enkel het grensbedrag aangepast in punt 1°, terwijl diezelfde aanpassing ook nodig was in punt 2° en 3°.

Dit betreft dus een technische correctie van de correcte inkomensgrens voor de sociale toeslag. Het correcte bedrag is 30.378,6 euro, als vermeld in het punt 1° van het tweede lid van artikel 18 en wordt nu dus ook in punt 2° en 3° gecorrigeerd. Dit artikel dient uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2019, op dezelfde datum als de eerste gedeeltelijk doorgevoerde aanpassing van het inkomstengrensbedrag bij artikel 47 van het hierboven vermelde decreet van 22 maart 2019, (zie artikel 62 i.v.m. inwerkingtreding decreet van 22 maart 2019). We kunnen niet akkoord gaan met de redenering van de Raad van State bij deze bepaling (punt 16 van zijn advies). Er gaan door deze rechtzetting geen materiële rechten verloren daar de bedoeling van de decreetgever steeds van in het begin duidelijk is geweest. Door middel van deze rechtzetting wordt er aan een materiële vergissing verholpen

Artikel 57

Dit artikel verbetert een materiële fout in artikel 27, §4 van het voormelde decreet. Artikel 27, §4, ingevoegd bij het voormelde decreet van 22 maart 2019, bepaalt: "In afwijking van paragraaf 3, bepaalt de Vlaamse Regering wanneer een leerling geacht wordt voldoende aanwezig te zijn, wanneer de erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon basisonderwijs, overeenkomstig artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar in het basisonderwijs en in het deeltijds onderwijs georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, over een afwijkende uurregeling beschikt. Er wordt verwezen naar paragraaf §3, terwijl het eigenlijk paragraaf 2, 1° tot en met 4° moet zijn. Paragraaf 3 van artikel 27 handelt immers over de wijze waarop aangetoond wordt wanneer een kleuter een halve dag afwezig is of ongewettigd afwezig is. Dit artikel heeft eveneens uitwerking met ingang van 1 januari 2019, (zie artikel 62 i.v.m. inwerkingtreding decreet van 22 maart 2019).

Artikel 58 en 59

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Artikel 60

Dit artikel corrigeert een foutieve verwijzing in artikel 34, §4 van het decreet van 27 april 2018. Deze paragraaf 4 werd ingevoerd in artikel 34 bij artikel 53, 2° van het decreet van 22 maart 2019 en trad in werking op 1 september 2019, (zie artikel 62). Deze correctie heeft bijgevolg ook uitwerking met ingang van 1 september 2019.

Artikel 61

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 62

Artikel 62, 1° van het ontwerpdecreet verbetert een verkeerde verwijzing in artikel 52 van het voormelde decreet: er wordt verwezen naar artikel 52, terwijl het artikel 51 moet zijn.

Punt 2 van dit artikel behoeft geen toelichting. Deze wijziging dient uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2019, zoals de raad terecht opmerkt.

Artikel 62,2° behoeft geen toelichting.

Artikel 63

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 64

Dit artikel wijzigt artikel 57, §2, (toevoeging van een punt 6°), van het voormelde decreet.

Artikel 57 van het voormelde decreet bepaalt wie de begunstigden zijn, diegenen aan wie de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden toegekend.

Artikel 57, §1, legt het principe vast: beide ouders zijn begunstigden (artikel 57, §1). De uitzonderingen zijn vastgelegd in artikel 57, §2: slechts een van de ouders

wordt aangewezen als begunstigde als een van de situaties die limitatief opgesomd zijn in artikel 57, §2, van toepassing zijn.

Daar staat echter niet de situatie bij vermeld dat de familierechtbanken, in afwijking van artikel 57, §1, toch één ouder als begunstigde gaan aanwijzen, in het belang van het kind, (hoewel niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 57, §2 van het decreet).

Daarom wordt artikel 57, §2, aangevuld met een punt 6° om deze lacune te remediëren. Deze wijziging zal tot gevolg hebben dat een situatie die in de praktijk al toegepast wordt sinds 1 januari 2019 nu ook een wettelijke grondslag krijgt en ervoor zorgen dat de dossierbeheerder minder vaak problemen zal hebben met de kwalificatie van de vonnissen van de familierechtbank. Er zal er meer duidelijkheid ontstaan.

Dit artikel dient uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2019 omdat het al sinds die datum zo toegepast wordt.

De raad van state vermeldt onder opmerking nr. 18 over de terugwerkende kracht het volgende: *“Het scheppen van rechtszekerheid zou in beginsel kunnen worden ingeroepen als een reden van algemeen belang die de terugwerkende kracht van de ontworpen bepaling kan verantwoorden. Indien evenwel uit de memorie van toelichting zou moeten worden afgeleid dat het niet valt uit te sluiten dat met de retroactiviteit effectief dreigt te worden ingegrepen in hangende geschillen voor de familierechtbanken, zullen de stellers van het voorontwerp erop moeten toezien dat er uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang kunnen worden aangewezen die de beoogde retroactiviteit kunnen verantwoorden. In zoverre bovendien uit de memorie van toelichting moet worden afgeleid dat de ontworpen aanvulling van artikel 57, § 2, van het decreet van 27 april 2018 niets toevoegt aan wat reeds in de praktijk toepassing vindt en de terugwerkende kracht op dat punt bijvoorbeeld geen aanleiding zal geven tot enige terugvordering van reeds uitbetaalde gezinsbijslagen, is ook dat van aard om het oordeel omtrent de toelaatbaarheid van het retroactief karakter van de retroactiviteit te beïnvloeden.”*

Hoewel er zich geen problemen zullen stellen in hangende zaken aangezien deze alleen uitwerking zullen hebben naar de toekomst toe wordt gevolg gegeven aan het advies van de raad van state en wordt de terugwerkende kracht geschrapt.

Artikel 65

Dit artikel wijzigt artikel 65, §5, derde lid van het voormelde decreet.

Door het onderzoek naar de afstemming van artikel 72, §5, derde lid met artikel 65, §5 derde lid, werd vastgesteld dat dit artikel dient te worden aangepast in functie van de leesbaarheid.

Er zou mogelijks verwarring kunnen ontstaan omdat de formulering “de begunstigde” op beide begunstigten, zoals bedoeld in artikel 57, §1, zou kunnen slaan terwijl in deze zin enkel de jongste begunstigde wordt bedoeld.

Artikel 66

Artikel 66 wijzigt artikel 72, §5, derde lid van het voormelde decreet om de volgende reden: in tegenstelling tot artikel 65, §5, derde lid, van het voormelde decreet is in artikel 72, §5, derde lid, van het voormelde decreet niet uitdrukkelijk bepaald dat de ‘default-ouder’ een uitbetalingsactor naar keuze kan aanduiden en een nieuwe bankrekening kan kiezen. Hierdoor zou het risico kunnen ontstaan dat de andere ouder die keuze kan blokkeren, omdat er niet uitdrukkelijk is bepaald

dat de 'default-ouder' die mag bepalen.

In het geval dat de selectieve participatietoelagen en de andere toelagen worden uitbetaald aan de jongste ouder of werkelijke opvoeder, bestaat de mogelijkheid dat de andere ouder of werkelijke opvoeder de keuze van uitbetalingsactor of bankrekeningnummer van de jongste ouder of werkelijke opvoeder blokkeert. Om dit te vermijden moet artikel 72, §5, derde lid worden aangevuld met de mogelijkheid dat de jongste ouder/werkelijke opvoeder de uitbetalingsactor en het bankrekeningnummer kiest.

Het artikel wordt dus naar analogie met artikel 65, §5, derde lid, van het decreet van 27 april 2018 aangepast.

Artikel 67 tot en met 77

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Hoofdstuk 13. Wijzigingen aan het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht.

Artikel 78

Dit artikel wijzigt artikel 2, 21° van het voormelde decreet. Met artikel 29 en 30 van het decreet van 15 maart 2019 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en het decreet betreffende de integrale jeugdhulp, werd de term 'sociale dienst voor gerechtelijke jeugdhulpverlening' gewijzigd naar 'sociale dienst jeugdrechtbank'.

De sociale diensten nemen zowel opdrachten op die zich binnen het kader van het decreet betreffende de integrale jeugdhulp (gerechtelijke jeugdhulpverlening) als binnen het kader van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht situeren. Deze naamswijziging moet ook doorgetrokken worden in het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht.

Artikel 79

Artikel 79 wijzigt artikel 16, §2 van het voormelde decreet. Met de voorgestelde wijziging in punt 1 en 2 wordt voor elke procedure tot herziening voor de jeugdrechter of jeugdrechtbank voorzien in een hoorrecht voor de minderjarige verdachte of delictpleger en zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken, alsmede het openbaar ministerie ingeval het erom verzoekt.

Het hoorrecht was ongewild enkel voorzien bij herziening van een opgelegde maatregel op verzoek. Eenzelfde mogelijkheid wordt nu ingeschreven voor de herziening op verzoek van een opgelegde sanctie en voor de herziening door de jeugdrechter of jeugdrechtbank, ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie, (zie artikel 69, punt 1° en 2° van het voormelde decreet).

Punt 3° voegt een verwijzing naar de wet van 8 april 1965 toe.

Met de wijziging in punt 4 wordt zowel in de fase van de voorlopige rechtspleging als in de fase ten gronde voorzien in een driemaandelijks evaluatieverslag vanuit de bevoegde dienst die instaat voor de opvolging van de reactie.

Artikel 80

Artikel 80 wijzigt artikel 20 van het voormelde decreet. Door in paragraaf 1, tweede lid de woorden in "eerste instantie" te schrappen wordt verduidelijkt dat het niet is

uitgesloten dat een herstelrechterlijk aanbod samen met een maatregel kan worden gedaan.

In paragraaf 2, derde lid van artikel 20 van het voormelde decreet worden de zinnen *"De maatregel als vermeld in het eerste lid, 5°, kan worden opgeheven voor hij zijn einddatum bereikt wanneer blijkt dat er voor de minderjarige verdachte geen behoefte aan gesloten begeleiding meer aanwezig is. De jeugdrechter kan ambtshalve, of op vordering van het openbaar ministerie, de opgelegde maatregel opheffen."* opgeheven.

In artikel 16, §2 is immers een algemene herzieningsmogelijkheid ingeschreven die toelaat dat de jeugdrechter of jeugdrechtbank ten allen tijde – ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie - een opgelegde maatregel of sanctie ten aanzien van een minderjarige verdachte of delictpleger, kan intrekken of wijzigen, en binnen de perken van dit decreet kan optreden op een minder strenge of ingrijpende manier ten aanzien van de minderjarige. Het is bijgevolg overbodig dit te herhalen voor de gesloten begeleiding in een gemeenschapsinstelling.

Artikel 81

Dit artikel voorziet in een aantal materiële rechtzettingen van artikel 21 van het voormelde decreet.

Punt 1 betreft een technische rechtzetting in functie van de toegevoegde paragraaf 6.

Punt 2. Betreft tevens een materiële rechtzetting. De voorziene schorsing van de termijn van de voorbereidende rechtspleging in geval van hoger beroep en tussen inleidende zitting en het moment waarop de zaak in beraad wordt genomen geldt niet alleen voor de termijn van 9 maanden, maar ook wanneer die zou worden verlengd. De verwijzing naar het eerste lid, die enkel slaat op de maximale duur van de voorbereidende rechtspleging van 9 maanden, wordt daarom opgeheven.

Punt 3. Omwille van de duidelijkheid wordt het woord vonnis geschrapt en het woord 'jeugdrechtbank' vervangen door het woord 'jeugdrechter'. Afhankelijk van de fase in de procedure wordt er gesproken van jeugdrechter (voorbereidende rechtspleging), dan wel van jeugdrechtbank (rechtspleging ten gronde). De jeugdrechtbank kan pas na dagvaarding ten vroegste uitspraak doen bij vonnis op de inleidingszitting.

Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 17 augustus 2020, dit is de datum van inwerkingtreding van artikel 2 van het decreet van 17 juli 2020, wat de voorbereidende rechtspleging betreft.

Artikel 82

Artikel 77 wijzigt artikel 25 van het voormelde decreet. Paragraaf 7 van artikel 25 is overbodig en wordt geschrapt gelet op de algemene herzieningsmogelijkheid opgenomen in artikel 16, §2.

Artikel 83

Artikel 83 wijzigt artikel 27, §1 van het voormelde decreet: na de woorden "drie maanden" wordt het woord "opeenvolgend" toegevoegd. De maatregel gesloten begeleiding in een gemeenschapsinstelling wordt opgelegd voor de maximale duur van 3 maanden en kan tijdens de voorbereidende rechtspleging telkens verlengd

worden met maximaal 3 maanden opeenvolgend. Er wordt nu consistent doorheen de tekst 'maximaal 3 maanden opeenvolgend' gehanteerd.

Artikel 84

Artikel 84 wijzigt artikel 29, §1, eerste lid van hetzelfde decreet: door de woorden in "eerste instantie" te schrappen wordt verduidelijkt dat het niet is uitgesloten dat een herstelrechterlijk aanbod samen met een sanctie kan worden gedaan.

Artikel 85

Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 september 2019, datum van inwerkingtreding van het voormelde decreet van 15 februari 2019.

Artikel 86

De decreetgever koos voor een gefaseerde inwerkingtreding van de gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding in de gemeenschapsinstellingen en het realiseren van de nodige randvoorwaarden. In afwachting van de inwerkingtreding van de gesloten begeleiding, wordt nu in paragraaf 6 een gelijkstelling voorzien met de gesloten plaatsing in een gemeenschapsinstelling zoals die nu nog van kracht is, zodat ook in de tussentijd voor een jongere voor wie gedagvaard is ten gronde, na het verlopen van de voorbereidende rechtspleging, een plaatsing in een gemeenschapsinstelling kan verlengd worden met telkens maximaal een maand (mits bijzondere motivering inzake de openbare veiligheid en na hoorrecht). Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 17 augustus 2020, dit is de datum van inwerkingtreding van artikel 2 van het decreet van 17 juli 2020, wat de voorbereidende rechtspleging betreft.

Hoofdstuk 14. Wijzigingen aan het decreet van 26 april 2019 houdende oprichting van een afstammingscentrum en een DNA-databank

Artikel 87 tot en met 95

Deze artikelen behoeven geen toelichting. Deze artikelen kunnen ten vroegste uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2020, dag van de inwerkingtreding van het decreet van 26 april 2019 (zie artikel 51 van dit decreet).

Hoofdstuk 15. Wijzigingen aan het decreet van 3 mei 2019 houdende de organisatie van buitenschoolse opvang en de afstemming tussen buitenschoolse activiteiten

Artikel 96 tot en met 100

De artikelen 96 tot en met 98 en artikel 100 behoeven geen toelichting. Deze artikelen hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2021 daar het decreet van 3 mei 2019 op die datum in werking trad, tenzij de Vlaamse Regering voor bepaalde artikelen een andere datum van inwerkingtreding vastlegt (zie artikel 20 van dit decreet).

Artikel 99 wordt nu bijkomend toegevoegd na het advies van de raad van state. Deze bepaling voegt een derde lid toe aan artikel 15 van hetzelfde decreet om de volgende reden. In advies 67.809/1/V van 24 augustus 2020 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over het lokaal beleid

buitenschoolse opvang en activiteiten en over overgangsbepalingen, stelt de Raad van State dat er een deugdelijke rechtsgrond voorhanden moet zijn voor het toekennen van nieuwe subsidies aan lokale besturen gedurende de overgangstermijn van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2026. Daar het de bedoeling is dat deze subsidies opgebouwd worden volgens artikel 12 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de organisatie van buitenschoolse opvang en de afstemming tussen de buitenschoolse activiteiten, biedt dit artikel dus rechtsgrond voor de concrete uitwerking van dergelijke subsidies. Daarbij zou evenwel ook rekening gehouden moeten kunnen worden met de bestaande subsidies, zoals opgenomen in artikel 17, eerste lid, van hetzelfde decreet. Om ook dit duidelijk decretaal te vatten is dringend een aanvulling nodig van artikel 15 van het hetzelfde decreet. Het treedt op dezelfde datum in werking als de overige bepalingen van het voormelde decreet.

Hoofdstuk 16. Wijziging aan het programmadecreet van 20 december 2019 bij de begroting 2020.

Artikel 101

Artikel 101 van het ontwerpdecreet wijzigt artikel 39, §1, 4° van het programmadecreet van 20 december 2019 om de volgende reden. In het kader van de begrotingsbesprekingen naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2020, werd beslist om de werkingsmiddelen (met uitzondering van de loonkosten), van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest niet te indexeren.

De sociale toelagen worden echter niet geïndexeerd door deze bepaling.

Daarom werden in artikel 39, §1, punt 1° tot en met 5° uitzonderingen opgenomen die hun oorsprong vinden in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden.

In punt 4° van paragraaf een van artikel 39 van het voormelde decreet is echter een foutieve verwijzing opgenomen, nl. er wordt verwezen naar bijlage 4 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand. Dit besluit werd echter opgeheven met ingang van 1 januari 2019 bij artikel 74, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp. Deze verwijzing wordt nu gecorrigeerd met ingang van de inwerkingtreding van het programmadecreet op 1 januari 2020, (zie artikel 79 van dit decreet).

Hoofdstuk 17. Werking en toepassing in de tijd

Artikel 102

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de toepassing in de tijd. De bepalingen die verband houden met de fusie, hebben in principe uitwerking met ingang van 18 april 2019. Dit is de dag dat het hierboven vermelde decreet van 1 maart 2019 tot ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin en het decreet van 12 juli 2013 betreffende integrale jeugdhulp en het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2008 tot

uitvoering van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand en het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, (VR 2018 3011 DOC.1346/1), in werking traden.

Voor de bepalingen waar een andere datum van inwerkingtreding vereist is, werd de toelichting bij de bespreking van de betrokken artikelen gevoegd.

Wat betreft de retroactieve inwerkingtreding van artikel 10 op 1 januari 2020 (opmerking onder nr. 8 van het advies) stelt de Raad dat de regeling best zou aangevuld worden met een bepaling die de gevolgen regelt van handelingen die zijn of nog zullen gesteld worden tussen 1 januari 2020 en de datum van de bekendmaking van het ontworpen decreet. Zij verwijst daarvoor naar een gelijkaardige opmerking die de raad gemaakt heeft onder nr. 7.5 in het advies van de afdeling Wetgeving van 15 mei 2020 over het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 oktober 2020 'houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 12 december 2005 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de tenuitvoerlegging van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie', *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 438/1, 78; zie ook de identieke opmerkingen in de adviezen 67.396/1 van 10 juni 2020 en 68.137/2 van 28 oktober 2020 over andere instemmingsakten met betrekking tot het samenwerkingsakkoord van 18 februari 2020. Noch in het betrokken samenwerkingsakkoord, noch in het koninklijk besluit van 28 augustus 2020, waarnaar in de memorie van toelichting wordt verwezen, werd uiteindelijk een bepaling opgenomen "die de gevolgen regelt van handelingen die zijn gesteld in het kader van adopties die tussen 1 januari 2020 en de datum van inwerkingtreding van de laatste akte tot instemming met het samenwerkingsakkoord hebben plaatsgevonden".

Bovenvermeld samenwerkingsakkoord bepaalt dat het verslag bedoeld in artikel 361-2/1 van het Oud Burgerlijk Wetboek wordt opgemaakt door de centrale autoriteit van de bevoegde Gemeenschap, ofwel direct door de dienst aangewezen door de bevoegde Gemeenschap. Met artikel 10 van het voorliggende ontwerpdecreet wordt deze taak toegewezen aan de dienst voor interlandelijke adoptie. Sinds 1 januari 2020 worden de verslagen bedoeld in artikel 361-2/1 van het Oud Burgerlijk Wetboek in de praktijk soms opgesteld door het Openbaar Ministerie, soms door het Vlaams Centrum voor Adoptie, afhankelijk van de familierechtbank die het geschiktheidsvonnis heeft uitgesproken. Een Vlaams decreet kan enkel de gevolgen regelen voor de verslagen die werden opgemaakt door het Vlaams Centrum voor Adoptie in deze tussenperiode waarin het onduidelijk is wie hiervoor bevoegd is. Daarom wordt er bij de inwerkingtredingsbepaling van artikel 10 toegevoegd dat de verslagen bedoeld in artikel 361-2/1 van het Oud Burgerlijk Wetboek die in deze tussenperiode werden opgemaakt door het Vlaams Centrum voor Adoptie worden gelijkgesteld met de verslagen, opgemaakt door de binnenlandse adoptiedienst.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en
Toerisme,

Zuhal DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE